Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 539/2001,**

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001,

luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske

(EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2414/2001, annettu 7 päivänä joulukuuta 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 453/2003, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2003	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 851/2005, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2005	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Neuvoston asetus (EY) N:o 851/2005, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006	L 405	23	30.12.2006
►**M6**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1244/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009	L 336	1	18.12.2009
►**M7**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1091/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010	L 329	1	14.12.2010
►**M8**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1211/2010, annettu 15 päivänä joulukuuta 2010	L 339	6	22.12.2010
►**M9**	Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	1	10.6.2013
►**M10**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 610/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013	L 182	1	29.6.2013
►**M11**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1289/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013	L 347	74	20.12.2013

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 539/2001,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001,

luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti neuvosto vahvistaa enintään kolmeksi kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevat säännöt. Neuvosto vahvistaa tätä varten muun muassa luettelon kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske. Perustamissopimuksen 61 artiklan mukaan luetteloiden vahvistaminen kuuluu niihin rinnakkaistoimenpiteisiin, jotka liittyvät suoraan henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen, vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella.

(2) Tämä asetus on Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyssä pöytäkirjassa, jäljempänä ”Schengen-pöytäkirja”, tarkoitettua Schengenin säännöstön kehittämistä. Se ei vaikuta jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka johtuvat Schengenin säännöstöstä sellaisena kuin se määritellään Schengenin säännöstön määrittelemisestä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamiseksi kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle tai päätökselle 20 päivänä toukokuuta 1999 tehdyssä päätöksessä 1999/435/EY ([3]).

(3) Tämän asetuksen tarkoituksena on kehittää edelleen niitä säännöksiä, joiden osalta Schengen-pöytäkirjassa annetaan mahdollisuus tiiviimpään yhteistyöhön ja jotka kuuluvat tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn päätöksen 1999/437/EY ([4]) 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.

([1]) EYVL C 177 E, 27.6.2000, s. 66.
([2]) Lausunto annettu 5.7.2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 1.
([4]) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

(4) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 artiklan mukaisesti Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen. Tämän asetuksen säännöksiä ei näin ollen sovelleta Irlantiin eikä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.

(5) Ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, vahvistetaan muun muassa laitonta maahanmuuttoa, yleistä järjestystä ja turvallisuutta sekä Euroopan unionin ulkosuhteita näihin kolmansiin maihin koskevien perusteiden tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Samalla otetaan huomioon alueelliseen yhtenäisyyteen ja vastavuoroisuuteen liittyvät seikat. On aiheellista perustaa yhteisön järjestely vastavuoroisuuden periaatteen soveltamiseksi, jos jokin tämän asetuksen liitteessä II luetelluista kolmansista maista päättää vaatia viisumin yhden tai useamman jäsenvaltion kansalaisilta.

(6) Koska Islannin, Liechtensteinin ja Norjan kansalaisten vapaa liikkuvuus turvataan Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa, näitä maita ei ole mainittu tämän asetuksen liitteessä II olevassa luettelossa.

(7) Kansalaisuudettomien ja pakolaisaseman saaneiden henkilöiden viisumipakko tai viisumivapaus on määriteltävä sen kolmannen maan mukaan, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, tämän kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden allekirjoittamista kansainvälisistä sopimuksista ja erityisesti Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehdystä, pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta johtuvia velvoitteita. Koska kansalaisuudettomiin ja pakolaisaseman saaneisiin henkilöihin sovellettavien kansallisten säännösten välillä on eroavuuksia, voivat jäsenvaltiot kuitenkin määrittää, koskeeko viisumipakko näitä henkilöryhmiä, jos kolmas maa, jossa nämä henkilöt oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, kuuluu niihin kolmansiin maihin, joiden kansalaisia viisumipakko ei koske.

(8) Yksittäistapauksissa, joissa viisumien myöntämiseen on perusteltua soveltaa erityisjärjestelmää, jäsenvaltiot voivat erityisesti kansainvälisen oikeuden tai vakiintuneen tavan mukaisesti joko vapauttaa tiettyjä henkilöryhmiä viisumipakosta tai vaatia heiltä viisumin.

(9) Järjestelmän avoimuuden ja asianomaisille henkilöille annettavan tiedotuksen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tämän asetuksen nojalla. Nämä tiedot on samoista syistä myös julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

(10) Jäsenvaltioiden alueelle tulemista tai viisumien myöntämistä koskevat edellytykset eivät ole ristiriidassa matkustusasiakirjojen pätevyyden tunnustamista tällä hetkellä koskevien sääntöjen kanssa.

▼B

(11) Perustamissopimuksen 5 artiklassa ilmaistun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on yhteisen viisumijärjestelmän toimivuuden varmistamiseksi tärkeää ja tarkoituksenmukaista antaa asetus luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.

▼M1

(12) Tällä asetuksella säädetään täydellisestä yhdenmukaistamisesta, joka koskee niitä kolmansia maita, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niitä kolmansia maita, joiden kansalaiset on vapautettu tästä vaatimuksesta,

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä I olevassa luettelossa mainittujen kolmansien maiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat.

▼M5
▼C1

Pakolaisaseman saaneilla ja kansalaisuudettomilla henkilöillä on oltava viisumi heidän ylittäessään jäsenvaltion ulkorajan, mikäli kolmas maa, jossa he asuvat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, on liitteessä I mainittu kolmas maa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta.

▼B

2. ►**M10** Liitteen II luettelossa mainittujen kolmansien maiden kansalaiset vapautetaan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, kun kyse on kokonaiskestoltaan enintään 90 päivän oleskelusta minkä tahansa 180 päivän jakson aikana. ◄

▼M5
▼C1

Viisumipakko ei koske myöskään

— liitteessä I tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, joilla on paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006 ([1]) nojalla myöntämä paikallisen rajaliikenteen lupa, kyseisten luvanhaltijoiden käyttäessä oikeuttaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn puitteissa,

([1]) EUVL L 405, 30.12.2006, s. 1.

▼C1

— koululaisia, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvasta yhteisestä toiminnasta jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansista maista kotoisin olevien koululaisten matkustusmahdollisuuksista 30 päivänä marraskuuta 1994 tehtyä neuvoston päätöstä 94/795/YOS ([1]) soveltavassa jäsenvaltiossa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäseninä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja,

— pakolaisaseman saaneita ja kansalaisuudettomia henkilöitä sekä muita henkilöitä, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka oleskelevat jäsenvaltiossa ja joilla on kyseisen jäsenvaltion myöntämä matkustusasiakirja.

▼B

3. Niiden uusien kolmansien maiden kansalaisiin, jotka ovat syntyneet liitteissä I ja II luetelluissa maissa, sovelletaan 1 ja 2 kohdan säännöksiä, kunnes neuvosto asiaa koskevien perustamissopimuksen määräysten mukaista menettelyä noudattaen päättää toisin.

▼M11

4. Jos jokin liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin viisumipakkoa, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) 30 päivän kuluessa siitä, kun kyseinen kolmas maa on ottanut käyttöön viisumipakon, tai tapauksissa, joissa 9 päivänä tammikuuta 2014 voimassa oleva viisumipakko pidetään voimassa, 30 päivän kuluessa kyseisestä päivästä asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta kirjallisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Kyseisessä ilmoituksessa

i) on mainittava viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärä sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee;

ii) on oltava yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa sekä kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Komissio julkaisee kyseisen ilmoituksen viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja mainitsee viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärän sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee.

Jos kolmas maa päättää poistaa viisumipakon ennen tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä, ilmoitusta ei tehdä tai se perutaan, eikä tietoja julkaista;

b) välittömästi a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen julkaisemispäivän jälkeen komissio ryhtyy asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan toimenpiteisiin kyseisen kolmannen maan viranomaisiin nähden erityisesti politiikan, talouden ja kaupan alalla viisumivapauden palauttamiseksi tai käyttöönottamiseksi ja tiedottaa näistä toimista viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

([1]) EYVL L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼**M11**

c) jos kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 90 päivän kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja kaikista b alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää komissiota keskeyttämään asianomaisen kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä koskevan viisumivapauden. Jos jäsenvaltio tekee tällaisen pyynnön, sen on tiedotettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

d) komissio ottaa e, f tai h alakohdan mukaisia jatkotoimia harkitessaan huomioon niiden toimenpiteiden tulokset, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa, b alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet ja viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisen kolmannen maan ulkosuhteiden kannalta;

e) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja sen jälkeen enimmillään kuuden kuukauden välein sellaisen kokonaiskauden puitteissa, joka ei voi jatkua yli päivämäärän, jona f alakohdassa tarkoitettu delegoitu säädös tulee voimaan tai jona sitä vastustetaan, komissio

i) hyväksyy asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaisen kolmannen maan tiettyihin kansalaisten ryhmiin sovellettu viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi. Tässä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit. Komissio voi seuraavia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään jatkaa tätä keskeyttämiskautta enintään kuuden kuukauden pituisilla lisäkausilla ja muuttaa kyseisen kolmannen maan kansalaisten ryhmiä, joiden osalta viisumivapaus keskeytetään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Keskeyttämiskausien aikana täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitetun kolmannen maan kaikilla kansalaisten ryhmillä on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista; tai

ii) antaa 4 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle kertomuksen, jossa arvioidaan tilannetta ja ilmoitetaan syyt, miksi se päätti olla keskeyttämättä viisumivapautta, ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomuksessa otetaan huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, kuten d alakohdassa tarkoitetut tekijät. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käydä poliittisen keskustelun kertomuksen perusteella;

▼**M11**

f) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä, komissio hyväksyy 4 b artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 12 kuukauden ajaksi liitteen II soveltaminen asianomaisen kolmannen maan kansalaisten osalta. Delegoidussa säädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona liitteen II soveltamisen keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit, ja muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Siitä päivästä lukien, jona liitteen II soveltamisen keskeytys tulee voimaan asianomaisen kolmannen maan kansalaisten suhteen tai jona delegoidun säädöksen vastustamisesta on ilmoitettu 4 b artiklan 5 kohdan mukaisesti, tätä kolmatta maata koskevat e alakohdan nojalla hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset lakkaavat olemasta voimassa.

Jos komissio tekee h alakohdassa tarkoitetun säädösehdotuksen, tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Mainitussa alakohdassa tarkoitettua alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kaikilla kansalaisilla, joita delegoitu säädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista;

g) kaikki myöhemmät ilmoitukset, joita jokin toinen jäsenvaltio tekee a alakohdan nojalla saman kolmannen maan osalta e tai f alakohdan nojalla vahvistettujen menettelyjen mukaisesti kyseistä kolmatta maata koskevien toimenpiteiden soveltamiskaudella, on yhdistettävä näihin käynnissä oleviin menettelyihin pidentämättä mainituissa alakohdissa säädettyjä määräaikoja tai kausia;

h) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa kuuden kuukauden kuluessa f alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta komissio voi tehdä säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta kyseistä kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;

i) edellä e, f ja h alakohdassa tarkoitetut menettelyt eivät vaikuta komission oikeuteen esittää milloin tahansa säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;

j) jos kyseinen kolmas maa poistaa viisumipakon, asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä välittömästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Komissio julkaisee ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼**M11**

Asianomaista kolmatta maata koskevan, e tai f alakohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta julkaisemisesta. Jos asianomainen kolmas maa on alkanut soveltaa viisumipakkoa kahden tai useamman jäsenvaltion kansalaisiin, kyseistä kolmatta maata koskevan täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua viimeistä jäsenvaltiota, jonka kansalaisiin kyseinen kolmas maa sovelsi viisumipakkoa, koskevan ilmoituksen julkaisemisesta. Edellä olevan f alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alaviite poistetaan asianomaisen delegoidun säädöksen voimassaolon päättyessä. Komissio julkaisee kyseistä voimassaolon päättymistä koskevan ilmoituksen viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Jos asianomainen kolmas maa poistaa viisumipakon ilman, että asianomainen jäsenvaltio ilmoittavat siitä tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan viipymättä kyseisessä alakohdassa tarkoitetun julkaisemisen, ja tämän alakohdan toista alakohtaa sovelletaan.

_____

1 a artikla

1. Poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, liitteessä II mainittujen kolmansien maiden kansalaisten viisumivapaus keskeytetään väliaikaisesti hätätilanteissa viimeisenä keinona tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa komissiolle, jos se kohtaa kuuden kuukauden aikana, kun tätä verrataan edeltävän vuoden samaan ajanjaksoon tai viimeiseen kuuteen kuukauteen ennen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanoa, minkä tahansa seuraavista tilanteista, jotka johtavat hätätilanteeseen, jota se ei voi yksin korjata, eli lukumäärien merkittävän ja äkillisen kasvun seuraavien osalta:

a) kyseisen kolmannen maan kansalaiset, joiden todetaan oleskelevan ilman oikeutta jäsenvaltion alueella;

b) kyseisen kolmannen maan kansalaisten tekemät turvapaikkahakemukset joiden hyväksymisaste on alhainen, kun tällaisesta kasvusta aiheutuu erityistä painetta jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmälle;

c) jäsenvaltion kyseiselle kolmannelle maalle esittämät, kyseisen kolmannen maan omia kansalaisia koskevat hylätyt takaisinottopyynnöt.

Vertailua ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viisumivapauden täytäntöönpanoa edeltävään kuuden kuukauden ajanjaksoon sovelletaan ainoastaan seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanopäivästä.

▼**M11**

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitukseen on sisällyttävä perustelut, ja siinä on annettava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot sekä yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tilanteen korjaamiseksi. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio tarkastelee 2 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia ottaen huomioon

a) sen, onko kyse jostain 2 kohdassa kuvaillusta tilanteesta;

b) niiden jäsenvaltioiden lukumäärän, joihin jokin 2 kohdassa kuvailluista tilanteista vaikuttaa;

c) edellä 2 kohdassa tarkoitetun kasvun kokonaisvaikutuksen unionin maahanmuuttotilanteeseen, sellaisena kuin se ilmenee jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista;

d) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston tai Euroopan poliisiviraston (Europol) laatimat raportit, jos ilmoitetun tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät;

e) yleisen järjestyksen ja sisäisen turvallisuuden yleensä, asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

4. Jos komissio 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelun pohjalta ja ottaen huomioon viisumipakosta myönnettävän vapautuksen keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä asianomaisen kolmannen maan välisten ulkosuhteiden kannalta ja toimien tiiviissä yhteistyössä kyseisen kolmannen maan kanssa vaihtoehtoisten pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi, päättää, että toimien toteuttaminen on tarpeen, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden tilapäisestä keskeyttämisestä kuudeksi kuukaudeksi. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivä, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kansalaisilla, joita täytäntöönpanosäädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

5. Ennen 4 kohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloajan päättymistä komissio antaa yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan liittää säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I.

▼M11

6. Jos komissio on antanut säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta 5 kohdan nojalla, se voi jatkaa 4 kohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa enintään 12 kuukauden ajanjaksoksi. Päätös jatkaa täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

1 b artikla

Komissio antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 1 artiklan 4 kohdassa säädetyn vastavuoroisuusmekanismin ja 1a artiklassa säädetyn keskeyttämismekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen.

▼M10

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan ”viisumilla” yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) ([1]) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan määritelmän mukaista viisumia.

▼M5
▼C1

———————

▼B

4 artikla

▼M11

1. Jäsenvaltio voi säätää poikkeuksia 1 artiklan 1 kohdassa säädetystä viisumipakosta tai 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä viisumivapaudesta seuraavien henkilöiden osalta:

a) diplomaattipassien, virkapassien/virkamatkapassien tai erityispassien haltijat;

b) alusten ja ilma-alusten siviilimiehistö sen hoitaessa tehtäviään;

c) alusten siviilimiehistön maissa käyvät jäsenet, joilla on Kansainvälisen työjärjestön 13 päivänä toukokuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen nro 108 tai 16 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn yleissopimuksen nro 185 tai kansainvälisen meriliikenteen helpottamisesta 9 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n yleissopimuksen mukaisesti myönnetty merenkulkijan henkilöllisyystodistus;

d) katastrofi- ja onnettomuustapauksissa toimiva avustus- tai pelastustehtävien miehistö ja henkilöstö;

e) kansainvälisillä sisävesillä liikennöivien alusten siviilimiehistö;

([1]) EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) kansainvälisten hallitustenvälisten järjestöjen, joissa vähintään yksi jäsenvaltio on jäsenenä, tai muiden yhteisöjen, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut kuuluvan kansainvälisen oikeuden piiriin, virkamiehilleen myöntämien matkustusasiakirjojen haltijat.

▼M5
▼C1

2. Jäsenvaltio voi vapauttaa viisumipakosta

a) koululaiset, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat liitteessä II mainitussa kolmannessa maassa tai Sveitsissä tai Liechtensteinissa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäseninä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;

b) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt, mikäli kolmas maa, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heille matkustusasiakirjan, on jokin liitteessä II mainituista kolmansista maista;

c) Naton tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa matkustavat asevoimien jäsenet, joilla on 19 päivänä kesäkuuta 1951 tehdyn Pohjois-Atlantin yleissopimuksen sopimuspuolten joukkojen asemaa koskevan yleissopimuksen mukainen henkilöllisyystodistus ja matkustusasiakirjat;

▼M11

d) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt sekä muut henkilöt, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa ja joilla on Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin myöntämä ja asianomaisen jäsenvaltion tunnustama matkustusasiakirja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamisesta Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta eurooppalaisesta sopimuksesta johtuvia vaatimuksia.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun viisumivapauteen sellaisten henkilöiden osalta, jotka työskentelevät korvausta vastaan oleskelunsa aikana.

▼M11

4 a artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([1]) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼**M11**

4 b artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivänä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 1 artiklan 4 kohdan f alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

▼**B**

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kymmenen työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 3 artiklan toisen luetelmakohdan ja 4 artiklan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä. Toimenpiteisiin myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä päätös ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan tunnustaa valtioita ja alueita sekä näiden viranomaisten myöntämiä passeja ja matkustus- ja henkilöasiakirjoja.

▼B

7 artikla

1. Korvataan neuvoston asetus (EY) N:o 574/1999 ([1]) tällä asetuksella.

2. Muutetaan yhteisen konsuliohjeiston ja yhteisen käsikirjan lopulliset versiot, sellaisina kuin ne ovat Schengenin toimeenpanevan komitean 28 päivänä huhtikuuta 1999 tekemässä päätöksessä (SCH/Com-ex (99) 13), seuraavasti:

1) korvataan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 1 olevan I osan sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 5 olevan I osan otsake seuraavasti:

”Yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta ne jäsenvaltiot, joita asetus (EY) N:o 539/2001 sitoo, vaativat viisumin”,

2) korvataan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 1 olevassa I osassa sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 5 olevassa I osassa oleva luettelo tämän asetuksen liitteessä I olevalla luettelolla,

3) korvataan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 1 olevan II osan sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 5 olevan II osan otsake seuraavasti:

”Yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta ne jäsenvaltiot, joita asetus (EY) N:o 539/2001 sitoo, eivät vaadi viisumia”,

4) korvataan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 1 olevassa II osassa sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 5 olevassa II osassa oleva luettelo tämän asetuksen liitteessä II olevalla luettelolla,

5) kumotaan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 1 oleva III osa sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 5 oleva III osa.

3. Kumotaan Schengenin toimeenpanevan komitean 15 päivänä joulukuuta 1997 tekemä päätös (SCH/Com-ex (97) 32) ja 16 päivänä joulukuuta 1998 tekemä päätös (SCH/Com-ex (98) 53, REV 2).

▼M1

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

([1]) EYVL L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼B

LIITE I

1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen luettelo

1. VALTIOT

Afganistan

▼M7

_____

▼B

Algeria

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arabiemiirikunnat

Armenia

Azerbaidžan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Benin

Bhutan

▼M5
▼C1

Boliviaa

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burma/Myanmar

Burundi

Djibouti

Dominica

Dominikaaninen tasavalta

▼M2

Ecuador

▼B

Egypti

▼M6

_____

▼B

Eritrea

Etelä-Afrikka

▼B

Etiopia

Fidži

Filippiinit

Gabon

Gambia

Georgia

Ghana

Grenada

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Indonesia

Intia

Irak

Iran

Jamaika

Jemen

Jordania

Kambodža

Kamerun

Kap Verde

Kazakstan

Kenia

Keski-Afrikan tasavalta

Kiina

Kirgisia

Kiribati

Kolumbia

Komorit

Kongo

Kongon demokraattinen tasavalta

Kuuba

Kuwait

Laos

Lesotho

▼B

Libanon

Liberia

Libya

Madagaskar

Malawi

Malediivit

Mali

Marokko

Marshallinsaaret

Mauritania

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mikronesia

Moldova

Mongolia

▼M6

_____

▼B

Mosambik

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Norsunluurannikko

Oman

Päiväntasaajan Guinea

Pakistan

Palau

Papua-Uusi-Guinea

Peru

Pohjois-Korea

▼M8

_____

▼B

Qatar

Ruanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent ja Grenadiinit

Salomonsaaret

▼B

Sambia

Samoa

São Tomé ja Príncipe

Saudi-Arabia

Senegal

▼M6 _____

▼M5
▼C1 _____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Suriname

Swazimaa

Syyria

Tadžikistan

Tansania

Thaimaa

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad ja Tobago

Tšad

Tunisia

Turkki

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Urkaina

Uzbekistan

Valko-Venäjä

Vanuatu

Venäjä

Vietnam

Zimbabwe

▼B

2. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

▼M2

_____

▼B

Palestiinalaishallinto

▼M8

_____

▼M6

Kosovo sellaisena kuin se määritellään Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 hyväksymässä päätöslauselmassa 1244

▼M5

▼C1

3. BRITTILÄISEN KANSALAISUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUJA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAISIA:

British Overseas Territories Citizens (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa)

British Overseas Citizens

British Subjects (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa)

British Protected Persons.

▼B

LIITE II

1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteinen luettelo

1. VALTIOT

▼M7

Albania ([1])

▼B

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua ja Barbuda ([2])

▼B

Argentiina

Australia

▼M5
▼C1

Bahama ([2])

Barbados ([2])

_____

▼M7

Bosnia ja Hertsegovina ([1])

▼B

Brasilia

▼M5
▼C1

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Chile

Costa Rica

▼M2

_____

▼M6

entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ([3])

▼B

Etelä-Korea

Guatemala

Honduras

Israel

Japani

Kanada

▼M9

_____

▼A1

_____

▼B

Malesia

([1]) Viisumivapaus koskee ainoastaan biometristen passien haltijoita.
([2]) Viisumivapautta sovelletaan Euroopan yhteisön kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.
([3]) Viisumivapaus koskee ainoastaan biometristen passien haltijoita.

▼A1

_____

▼M5

▼C1

Mauritius ([1])

▼B

Meksiko

Monaco

▼M6

Montenegro ([2])

▼B

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼B

Pyhä istuin

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M5

▼C1

Saint Kitts ja Nevis ([1])

Seychellit ([1])

▼M6

Serbia (lukuun ottamatta niitä Serbian passin haltijoita, joiden passin on myöntänyt Serbian koordinointiyksikkö (serbiaksi *Koordinaciona uprava*)) ([2])

▼B

Singapore

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Uruguay

Uusi-Seelanti

Venezuela

▼A1

_____

▼B

Yhdysvallat

([1]) Viisumivapautta sovelletaan Euroopan yhteisön kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

([2]) Viisumivapaus koskee ainoastaan biometristen passien haltijoita.

▼B

2. KIINAN KANSANTASAVALLAN ERITYISHALLINTOALUEET

Hongkongin erityishallintoalue ([1])

Macaon erityishallintoalue ([2]).

▼M5
▼C1

3. BRITTILÄISEN KANSALAISUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUJA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAISIA:

British Nationals (Overseas).

▼M8

4. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

Taiwan ([3])

([1]) Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on *Hong Kong Special Administrative Region* -passi.

([2]) Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on *Região Administrative Especial de Macau* -passi.

([3]) Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Taiwanin myöntämä passi, jossa on henkilökortin numero.